

Abstract

Een diverser wordende samenleving, toenemende vergrijzing, veranderende hulpvragen en een tekort aan zorg- en welzijnsprofessionals maken het bevorderen van zelfredzaamheid, participatie en hulp uit het eigen netwerk steeds belangrijker in het Nederlandse zorg- en ondersteuningsbeleid. Deze ontwikkelingen vragen om een hernieuwde oriëntatie van professionals, cliënten en hun netwerk op het zorg- en hulpverleningsproces en onderlinge samenwerking. Deze heroriëntatie heeft geleid tot herbezinning op werkprocessen en een andere rol van professionals: een rol die eigen regie en zelfredzaamheid faciliteert, in de buurt, wijk of woning van burgers. De samenleving is bovendien digitaal geworden, en de inzet van technologie wordt essentieel geacht om burgers te kunnen ondersteunen in hun eigen leefomgeving. Passende hulp en zorg wordt steeds vaker hybride: een mix van digitaal en fysiek aangeboden ondersteuning. De uitgangspunten hierbij zijn:

- Zelf als het kan
- Thuis als het kan
- Digitaal als het kan

Deze ontwikkelingen vragen niet alleen een omslag bij professionals. Ook cliënten moeten steeds vaker dingen zelf digitaal regelen, zoals het aanvragen van hulp via aanmeldingstools, het inplannen van afspraken of het volgen van zelfhulpmodules. Het werken met deze digitale middelen vraagt nogal wat van de betrokkenen: één op de vijf Nederlanders zou weinig of niet digitaal vaardig zijn. Er is echter nog weinig zicht op de impact die dat heeft op het leven en de benodigde hulp en ondersteuning van cliënten. Onder de noemer van het project “Logt u even in” in het kader van de SIA-call extramurale zorg deed Hogeschool Windesheim de afgelopen twee jaar onderzoek onder cliënten en zorg- en welzijnsprofessionals met als doel de uitdagingen in kaart te brengen die de digitale samenleving voor beide groepen met zich meebrengt.

In deze werksessie nemen we deelnemers mee in onze resultaten en denken samen met hen na over de betekenis daarvan voor de transformatieopgaven in het sociaal werk.